

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0251/2013

26.8.2013

RAPORT

referitor la situația minorilor neînsoțiți în UE
(2012/2263(INI))

Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

Raportoare: Nathalie Griesbeck

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE	15
AVIZ AL COMISIEI PENTRU DREPTURILE FEMEII ȘI EGALITATEA DE GEN	19
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	25

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la situația minorilor neînsoțiți în UE
(2012/2263(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 3,
- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 67 și 79,
- având în vedere dispozițiile Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 24,
- având în vedere Convenția Europeană a Drepturilor Omului și protocoalele adiționale ale acesteia,
- având în vedere jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și a Curții Europene a Drepturilor Omului,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European din 6 mai 2010, intitulată „Plan de acțiune privind minorii neînsoțiți (2010-2014)” (COM(2010)0213),
- având în vedere raportul din 28 septembrie 2012 al Comisiei către Consiliu și Parlamentul European, intitulat „Raport intermediar privind punerea în aplicare a Planului de acțiune privind minorii neînsoțiți” (COM(2012)0554),
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 20 aprilie 2010, intitulată „Plan de acțiune pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm” (COM(2010)0171),
- având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2009 referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu, intitulată „Un spațiu de libertate, securitate și justiție în serviciul cetățenilor – Programul de la Stockholm”¹,
- având în vedere orientările Uniunii Europene privind violența împotriva femeilor și fetelor și combaterea tuturor formelor de discriminare împotriva acestora,
- având în vedere concluziile Consiliului „Justiție și afaceri interne” din 3 iunie 2010 privind minorii neînsoțiți, adoptate în cadrul celei de-a 3018-a sesiuni a sa,
- având în vedere Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a

¹ JO C 285 E, 21.10.2010, p. 12.

Consiliului¹,

- având în vedere Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului², și Comunicarea Comisiei intitulată „Strategia UE pentru perioada 2012-2016 în vederea eradicării traficului de persoane”,
- având în vedere directivele privind azilul, în special Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate³ și Directiva 2003/9/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil în statele membre⁴, precum și Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală⁵,
- având în vedere propunerile de reformă ale Comisiei privind instrumentele sistemului european comun de azil (SECA), în special propunerea modificată de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de azil (reformare) (COM(2011)0320), precum și propunerea modificată de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind procedurile comune de acordare și retragere a statutului de protecție internațională (reformare) (COM(2011)0319), și propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare) (COM(2008)0820),
- având în vedere Directiva Consiliului 2003/86/CE din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei⁶,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind statisticile comunitare din domeniul migrației protecției internaționale⁷,
- având în vedere Decizia nr. 779/2007/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2007 de instituire, pentru perioada 2007-2013, a unui program special de prevenire

¹ JO L 315, 14.11.2012, p. 57-27.

² JO L 101, 15.4.2011, p. 1.

³ JO L 337, 20.12.2011, p. 9.

⁴ JO L 31, 6.2.2003, p. 18.

⁵ JO L 348, 24.12.2008, p. 98.

⁶ JO L 251, 3.10.2003, p. 12.

⁷ JO L 199, 31.7.2007, p. 23.

și combatere a violenței împotriva copiilor, a tinerilor și a femeilor, precum și de protecție a victimelor și a grupurilor expuse riscurilor (programul Daphne III), ca parte a Programului general „Drepturile fundamentale și justiția”¹,

- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 23 februarie 2011, intitulată „Evaluarea acordurilor privind readmisia ale UE” (COM(2011)0076),
 - având în vedere contribuțiile Consiliului Europei, în special Rezoluția 1810(2011) a Adunării sale Parlamentare intitulată „Copii neînsoțiți în Europa și problemele legate de sosirea, șederea și returnarea acestora”, recomandarea Comitetului său de miniștri adresată statelor membre privind proiectele de viață pentru minorii migranți neînsoțiți (CM/Rec(2007)9) și cele Douăzeci de orientări ale Comitetului său de miniștri privind returnarea forțată (CM(2005)40),
 - având în vedere instrumentele internaționale privind drepturile copilului, mai ales Convenția ONU privind drepturile copilului, în special articolul 3, precum și comentariile generale ale Comitetului ONU pentru drepturile copilului, în special Comentariul general nr. 6 (2005) privind tratamentul copiilor neînsoțiți și separați din afara țării lor de origine,
 - având în vedere lucrarea intitulată „Îndrumări referitoare la politicile și procedurile de urmat în cazul minorilor neînsoțiți care solicită azil”, publicată de Înaltul Comisariat pentru Refugiați al Națiunilor Unite în 1997,
 - având în vedere Recomandarea generală nr. 19 a Comitetului ONU pentru eliminarea discriminării femeilor, adoptată în 1992,
 - având în vedere Declarația Adunării Generale a Națiunilor Unite din decembrie 1993 privind eliminarea violenței împotriva femeilor, primul instrument internațional referitor la drepturile omului, care tratează exclusiv violența împotriva femeilor,
 - având în vedere Protocolul privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de ființe umane, în special al femeilor și copiilor, care completează Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru dezvoltare, precum și cel al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0251/2013),
- A. întrucât, în fiecare an, mii de copii cetățeni ai unor țări terțe sau apatrizi, cu vârste sub 18 ani, ajung singuri pe teritoriul european sau rămân singuri după sosirea lor;
- B. întrucât conflictele continue din diferite părți ale lumii și actuala criză economică globală au determinat o creștere substanțială a numărului de minori neînsoțiți;

¹ JO L 173, 3.7.2007, p. 19.

- C. întrucât motivele sosirii unor minori neînsoțiți sunt multiple: războaie, violențe, încălcări ale drepturilor lor fundamentale, dorința de a-și reuni familia, catastrofe naturale, sărăcie, diverse forme de trafic și de exploatare etc.;
- D. întrucât ar trebui să se acorde o atenție deosebită copiilor neînsoțiți, victime ale traficului de persoane, dat fiind că aceștia au nevoie de o asistență și un sprijin specific datorită situației de vulnerabilitate deosebită în care se află;
- E. întrucât sosirea unui număr mare de minori este cauzată de căsătoriile forțate și întrucât Uniunea Europeană trebuie să depună și mai multe eforturi pentru combaterea acestui fenomen;
- F. întrucât acești minori se află într-o situație de extremă vulnerabilitate și întrucât este necesar să se garanteze respectarea drepturilor lor fundamentale;
- G. întrucât, în temeiul Tratatului privind Uniunea Europeană, al Cartei drepturilor fundamentale a UE și al Convenției privind drepturile copilului, Uniunea Europeană are obligația de a proteja drepturile copilului;
- H. întrucât programul Stockholm a acordat protecției minorilor neînsoțiți statutul de prioritate; întrucât primirea și tratamentul aplicat minorilor neînsoțiți variază de la o țară la alta, fără a exista un nivel echivalent și eficace de protecție,
- I. întrucât trebuie asigurate egalitatea de gen și protecția egală a drepturilor omului pentru fetele și băieții migranți neînsoțiți și întrucât trebuie acordată o atenție deosebită încălcării drepturilor omului în cazul fetelor, precum și furnizării de asistență și de măsuri de remediere la un nivel corespunzător;
- J. întrucât s-au înregistrat numeroase cazuri de dispariție a copiilor din centrele de adăpost și de primire pentru solicitanții de azil;

Recomandări generale

1. reamintește faptul că un minor neînsoțit este, în primul rând, un copil care se poate afla în pericol și că protecția copiilor, și nu politicile vizând imigrația, trebuie să fie principiul de bază al acțiunilor statelor membre și Uniunii Europene în privința acestora, respectându-se, astfel, principiul fundamental al interesului superior al copilului; reamintește că orice persoană cu vârsta sub 18 ani trebuie considerată fără excepție un copil și, prin urmare, un minor; subliniază că este de două ori mai probabil ca minorii neînsoțiți, în special fetele, să se confrunte cu probleme și dificultăți decât ceilalți minori; constată că ele sunt mult mai vulnerabile, pentru că au aceleași nevoi ca și ceilalți minori și refugiați, având experiențe similare; subliniază faptul că fetele și femeile sunt deosebit de vulnerabile la încălcarea drepturilor lor pe parcursul procesului migrației și că fetele neînsoțite sunt expuse unor riscuri specifice, întrucât ele sunt deseori principala țintă a exploatării sexuale, abuzului și violenței; subliniază faptul că minorii neînsoțiți în UE sunt adesea tratați de către autorități mai degrabă ca delincvenți care au încălcat legislația în domeniul imigrației, decât ca persoane cu drepturi în virtutea vârstei lor și a circumstanțelor specifice;

2. solicită Comisiei să propună un cadru comun de referințe, bazat pe un set de indicatori, pentru a evalua noțiunea de interes superior al copilului; solicită Comisiei să încurajeze o aplicare corespunzătoare a dispozițiilor legislative ale UE privind interesul superior al copilului, și să propună orientări strategice, care au la bază cele mai bune practici, jurisprudența și Comentariul general nr. 6 (2005) al Comitetului ONU pentru Drepturile Copilului cu privire la tratamentul de copiii neînsoțiți și separați din afara țării lor de origine, și să evalueze, pe baza unui set de indicatori și de criterii, ceea ce constituie interesul superior al copilului; invită Comisia să pună în aplicare măsuri legislative și non-legislative pentru a asigura o protecție adecvată a copiilor și a minorilor neînsoțiți, măsuri vizând, în special, îmbunătățirea metodelor de găsire a unor soluții durabile;
3. condamnă ferm lacunele existente în cadrul Uniunii Europene la nivelul protecției minorilor neînsoțiți și denunță condițiile, adesea deplorabile, în care acești minori sunt primiți, precum și numeroasele încălcări ale drepturilor lor fundamentale în anumite state membre;
4. subliniază nevoia urgentă ca UE și statele membre să răspundă coerent în ceea ce privește protejarea minorilor neînsoțiți, cu respectarea deplină a drepturilor lor fundamentale; salută statele membre care au aderat la Protocolul opțional al ONU la Convenția cu privire la drepturile copilului, vizând asigurarea protecției juridice pentru copii împotriva celor mai grave forme de exploatare;
5. salută adoptarea de către Comisia Europeană a unui plan de acțiune privind minorii neînsoțiți pentru 2010-2014; regretă, totuși, că abordarea Comisiei nu se bazează într-o mai mare măsură pe protecția drepturilor fundamentale ale acestor minori și observă că măsurile actuale sunt insuficiente și că protecția extinsă a minorilor neînsoțiți necesită măsuri suplimentare; reamintește că unul dintre obiectivele Planului de acțiune privind minorii neînsoțiți a fost acela ca UE și statele sale membre să abordeze cauzele principale ale migrației și să includă problema minorilor neînsoțiți în cooperarea pentru dezvoltare, contribuind astfel la crearea de medii sigure astfel încât copii să crească în țările lor de origine; subliniază necesitatea dezvoltării pe viitor a unei dimensiuni preventive a politicilor UE privind minorii neînsoțiți, printr-o concentrare mai mare asupra eforturilor de eradicare a sărăciei, politicilor privind sănătatea și munca, drepturilor omului și democratizării, precum și cu reconstrucției post-conflict; consideră că UE trebuie să depășească planul de acțiune propus de Comisie, astfel încât drepturile fundamentale ale minorilor neînsoțiți să fie consolidate cu adevărat; subliniază, în special, necesitatea de a consolida statutul de „tutore legal” în UE și țările partenere și consideră că este extrem de importantă elaborarea unui plan de monitorizare, în cooperare cu țările de origine și cu toate țările de tranzit, pentru a asigura copilului protecția corespunzătoare după returnare, precum și reintegrarea în țara de origine;
6. deplânge fragmentarea prevederilor europene privind minorii neînsoțiți și îndeamnă Comisia să întocmească împreună n compendiu al acestor temeuri juridice diferite, adresată statelor membre și a tuturor practicienilor, pentru a facilita implementarea corectă de către statele membre și pentru a consolida protecția minorilor neînsoțiți;
7. deplânge lipsa de date oficiale credibile privind minorii neînsoțiți; solicită statelor membre și Comisiei să îmbunătățească colectarea statisticilor privind minorii neînsoțiți, inclusiv

statisticile privind vârsta și sexul, să îmbunătățească comparabilitatea colectării datelor la nivelul statelor membre, să elaboreze o metodă coordonată de colectare a informațiilor în fiecare stat membru, respectând principiul protecției datelor cu caracter personal, prin intermediul unor platforme care să includă toți actorii implicați în problema minorilor neînsoțiți, precum și să stabilească o listă a punctelor de contact naționale; solicită, de asemenea, să valorifice mai bine instrumentele existente disponibile pentru colectarea de date statistice la nivel european, precum Frontex și Biroul European de Sprijin pentru Azil (BESA) și Rețeaua europeană de migrație; subliniază strângerea acestor date are drept scop realizarea unei mai bune înțelegeri a situației, îmbunătățirea protecției minorilor neînsoțiți și asigurarea optimă a nevoilor lor; invită Comisia, statele membre, Institutul European pentru Egalitatea de Gen (EIGE) și organizațiile internaționale nonguvernamentale să depună eforturi suplimentare pentru colectarea, monitorizarea și schimbul de date corecte, defalcate pe gen, pentru a avea o imagine completă a numărului de fete neînsoțite și pentru a putea examina nevoile specifice ale acestui grup, pentru a le oferi sprijin și pentru a aplica măsuri specifice menite să soluționeze aceste probleme și să facă schimb de bune practici pentru a realiza îmbunătățiri;

8. reamintește faptul că UE și statele membre ar trebui să își intensifice cooperarea cu țările terțe de origine și de tranzit în ceea ce privește minorii neînsoțiți, respectul pentru drepturile lor și aspecte cum ar fi identificarea de soluții durabile, identificarea familiilor, returnarea monitorizată și readmisia lor fundamentale atunci când este în interesul superior al copilului, restabilirea legăturilor familiale și reintegrarea; solicită, de asemenea, o mai bună cooperare cu țările terțe de origine și de tranzit cu privire la prevenirea și combaterea traficului de ființe umane, în special traficul de copii și exploatarea minorilor, prevenirea imigrării neregulate și a altor forme de violență împotriva femeilor, cum ar fi căsătoriile forțate, inclusiv în contextul dialogurilor periodice organizate de Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), UE cu aceste state; invită Comisia și statele membre să integreze protecția copilului și problematica minorilor neînsoțiți în politicile de dezvoltare și cooperare; subliniază importanța unei dezvoltări coerente a politicilor UE în materie de imigrație, azil și drepturile copilului – în ceea ce privește atât minorii din UE, cât și cei din țările terțe – ținând seama în mod corespunzător de impactul acestor politici asupra țărilor în curs de dezvoltare; reamintește obligația vizând coerența politicilor pentru dezvoltare (CPD), consacrată în Tratatul de la Lisabona; solicită Comisiei, statelor membre UE și țărilor terțe să își intensifice campaniile de conștientizare a populației în țările de origine, tranzit și destinație pentru minorii neînsoțiți, cu privire la riscurile asociate migrației copiilor, în special în ceea ce privește exploatarea minorilor și criminalitatea organizată; subliniază faptul că investigarea trecutului personal și familial este foarte importantă în vederea stabilirii mediului din care provin minorii și a elaborării unor planuri adaptate pentru integrarea lor în țara de destinație sau pentru reintegrarea lor în țara de origine;
9. reamintește că lupta împotriva traficului de ființe umane este un pas necesar și important, deoarece minorii, și în special fetele, se confruntă cu și sunt vulnerabile la traficul de ființe umane, violențe de gen specifice la exploatare, în special exploatarea și abuzurile sexuale și a muncii; subliniază faptul că trebuie elaborate mecanisme eficiente pentru prevenirea, identificarea, raportarea, trimiterea în instanță, anchetarea, tratarea și urmărirea incidentelor legate de traficul de ființe, exploatarea muncii și exploatarea sexuală și de abuzuri, și că ar trebui luate măsuri și în țările terțe pentru a aborda cauzele profunde ale

traficului de ființe umane; solicită, în acest sens, Comisiei și statelor membre să fie foarte vigilente și să pună în aplicare în mod eficient Directiva 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, Directiva 2011/92/UE privind combaterea abuzului sexual și a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și Directiva 2012/29/UE privind stabilirea unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității; invită, de asemenea, statele membre și UE să consolideze cooperarea polițienească și judiciară și să colaboreze cu coordonatorul UE antitrafic pentru depistarea potențialelor victime, sensibilizarea populației și combaterea traficului de ființe umane; salută, în cele din urmă, adoptarea Strategiei UE pentru eradicarea traficului de ființe umane (2012-2016), în special dispozițiile privind finanțarea acordată elaborării unor orientări privind sistemele de protecție a copilului, precum și schimbul de cele mai bune practici; reamintește statelor membre de articolul 11 din Convenția ONU privind drepturile copilului, care solicită statelor să ia măsuri pentru combaterea transferurilor ilicite de copii; solicită statelor membre să colaboreze cu țările terțe pentru a soluționa problema tot mai gravă a traficului cu copii; îndeamnă statele membre să aplice contrabandiștilor, acolo unde este posibil, sancțiuni corespunzătoare și adecvate; își exprimă îngrijorarea cu privire la situația multor minori neînsoțiți care se ascund în UE și care sunt deosebit de vulnerabili la exploatare și abuzuri; solicită autorităților din statele membre și organizațiilor societății civile să colaboreze și să ia toate măsurile necesare pentru a le asigura protecția și demnitatea;

10. regretă faptul că protecția copilului este în mod semnificativ și constant subfinanțată, comparativ cu alte sectoare umanitare; invită Comisia Europeană să ia în considerare în mod specific situația minorilor neînsoțiți în cadrul Fondului european „Azil și migrație”, pentru a facilita crearea de garanții durabile pentru protecția copiilor, inclusiv în ceea ce privește secțiunile privind refugiații, frontierele externe, returnarea, precum și în cadrul Fondului social european, îndeosebi în vederea susținerii celor mai afectate teritorii; ar trebui asigurată finanțare adecvată pe termen lung mai ales pentru programele care vizează identificarea minorilor neînsoțiți, primirea corespunzătoare, protecția, desemnarea tutorilor legali, căutarea familiei, restabilirea și reintegrarea, precum și pentru instruirea polițiștilor de frontieră și a autorităților;

Linii strategice

11. solicită Comisiei să elaboreze linii strategice destinate tuturor statelor membre, care să se inspire din cele mai bune practici ale acestora, să se prezinte sub forma unor norme minime comune și să aibă în vedere fiecare etapă a procesului, de la sosirea minorului pe teritoriul european până la găsirea unei soluții durabile pentru acesta, pentru a îi asigura o protecție adecvată; invită statele membre să adopte strategii naționale pentru minorii neînsoțiți, pe baza acestor orientări strategice, și să desemneze un punct de contact național responsabil de coordonarea implementării acestor măsuri și acțiuni; invită Comisia să monitorizeze situația și acțiunile întreprinse în statele membre, în colaborare cu grupul de experți existent și să prezinte un raport anual Parlamentului European și Consiliului;
12. reamintește faptul că niciunui copil nu îi poate fi refuzat accesul pe teritoriul UE și insistă asupra faptului că statele membre trebuie să respecte obligațiile internaționale și europene care se aplică atunci când un copil este de sub jurisdicția lor, fără vreo restricție arbitrară;

reamintește, de asemenea, că niciun copil nu poate fi trimis înapoi prin intermediul unei proceduri sumare la frontiera a unui stat membru;

13. solicită insistent statelor membre să respecte în mod riguros obligația fundamentală de a nu plasa niciodată și în niciun caz un minor în detenție; regretă faptul că propunerea modificată de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de azil nu a interzis detenția copiilor neînsoțiți care solicită azil și îndeamnă statele membre să respecte normele privind circumstanțele excepționale prevăzute în directivă; solicită Comisiei să acorde o atenție deosebită aplicării dispozițiilor dreptului Uniunii cu privire la detenția minorilor, ținând cont de jurisprudență; îndeamnă statele membre, de asemenea, să plaseze copiii în cămine speciale, ținând seama de vârstă și de sex;
14. consideră că responsabilitatea identificării minorilor neînsoțiți revine fiecărui stat membru; invită statele membre să îi direcționeze imediat după sosirea lor la serviciile de specialitate, cum ar fi serviciile sociale și educaționale, care trebuie, pe de o parte, să evalueze circumstanțele individuale și nevoile de protecție specifice fiecărui minor, în special naționalitatea sa, educația, originea etnică, mediul cultural și lingvistic și gradul de vulnerabilitate și, pe de altă parte, trebuie să le furnizeze imediat, într-un limbaj și o formă pe care o înțeleg, dacă este necesar prin interpreți, toate informațiile de care au nevoie cu privire la drepturile lor, protecția și oportunitățile de asistență juridică, precum și procedurile și implicațiile acestora; invită statele membre să comunice cele mai bune practici cu privire la instrumentele potrivite pentru copii pentru a le oferi copiilor o idee clară a procedurilor relevante și a drepturilor lor; invită statele membre, în acest context, să acorde o atenție deosebită și să facă aranjamente speciale în ceea ce privește identificarea, primirea și protecția minorilor neînsoțiți cu nevoi specifice de protecție, în special a minorilor neînsoțiți care sunt victime ale traficului de ființe umane, oferindu-le asistența și protecția necesară în conformitate cu Directiva 2011/36/UE;
15. regretă caracterul inadecvat și intruziv al tehnicilor medicale utilizate pentru stabilirea vârstei, în unele state membre, care pot provoca traume, precum și caracterul controversat și marjele mari de eroare a unora dintre metodele care au la bază maturitatea oaselor sau mineralizarea dentară; invită Comisia să includă, în orientările strategice, standarde comune bazate pe cele mai bune practici, în ceea ce privește metoda de evaluare a vârstei, ce ar trebui să constea într-o evaluare multidimensională și multidisciplinară, care să fie efectuată într-o manieră științifică, în condiții de siguranță, adaptată copiilor, sensibilă la gen și în mod corect, acordând cu o atenție deosebită fetelor; solicită, de asemenea, ca stabilirea vârstei să fie făcută de către practicieni și experți independenți calificați; reamintește că stabilirea vârstei trebuie să se desfășoare cu respectarea drepturilor copilului și a integrității fizice a acestora, a demnității umane, și că minorilor ar trebui să li se acorde întotdeauna prezumția de nevinovăție; reamintește, de asemenea, că examinările medicale ar trebui să fie efectuate numai atunci când au fost epuizate alte metode de stabilire a vârstei și că ar trebui să fie posibilă contestarea rezultatelor acestei evaluări; salută lucrările Biroul European de Sprijin pentru Azil (BESA) pe această temă, care ar trebui aplicate în cazul tuturor minorilor;
16. invită statele membre, de îndată ce un minor neînsoțit sosește pe teritoriul lor și până când a fost găsită o soluție durabilă, să asigure numirea unui tutore sau a unei persoane

responsabilă de însoțire, asistarea și reprezentarea minorului în toate procedurile și pentru a-i permite să beneficieze de toate drepturile în toate procedurile, și solicită ca minorii să fie informați rapid cu privire la desemnarea persoanei responsabile de aceștia ; solicită, de asemenea, ca această persoană să aibă o pregătire specifică în problemele deosebite cu care se confruntă minorii neînsoțiți, în protecția copilului și drepturile copiilor, în azil și migrație, precum și să acționeze total independent; consideră că aceste persoane ar trebui să beneficieze de o formare continuă și adecvată și să fie monitorizate regulat și independent; solicită Comisiei Europene să includă în orientările strategice cele mai bune practici privind mandatul, funcțiile, calitățile și competențele acestor persoane;

17. invită statele membre să se asigure că funcționarii și personalul care lucrează pentru autorități, ce pot intra în contact cu minorii neînsoțiți, inclusiv cu cei care sunt victime ale traficului de ființe umane, sunt calificați și instruiți în mod corespunzător, astfel încât să fie capabili să identifice și să acționeze corespunzător, și să le ofere o formare corespunzătoare, privind nevoile specifice ale minorilor neînsoțiți, drepturile copilului, comportamentul și psihologia copiilor și legislația în domeniul azilului și migrației; invită statele membre să organizeze cursuri de pregătire speciale obligatorii care acordă atenție aspectelor de gen pentru personalul care primește minori neînsoțiți în adăposturi, precum și pentru interviuatori, factorii de decizie și reprezentanții legali ai minorilor neînsoțiți, și să se asigure că poliția și autoritățile judiciare din statele membre participă regulat la astfel de cursuri de pregătire; subliniază faptul că persoana responsabilă de minor ar trebui să îl informeze și să îl consilieze, dar că aceasta nu poate decât să completeze consilierea juridică și nu să i se substituie; reamintește că, indiferent de naționalitatea minorului sau de recunoașterea sau nerecunoașterea acesteia, statul membru în care se află minorul neînsoțit este cel care trebuie să acționeze ca un protector al acestuia și să-i acorde o protecție maximă;
18. invită statele membre, pentru a asigura coerența și egalitatea standardelor în ceea ce privește protecția minorilor neînsoțiți la nivelul UE, să asigure minorilor neînsoțiți următoarele elemente, oricare ar fi statutul acestora și în aceleași condiții ca și copiilor care sunt resortisanți ai țării gazdă:
 - accesul la o locuință adecvată: cazarea ar trebui să includă întotdeauna condiții sanitare adecvate, cazare într-un centru nu ar trebui să fie într-un centru închis și, în primele zile, ar trebui să fie într-un centru specializat pentru primirea minorilor neînsoțiți; prima fază ar trebui să fie urmată de o cazare mai stabilă; minorii neînsoțiți trebuie separați întotdeauna de adulți; centrul trebuie să asigure nevoile minorului și să aibă în dotare facilități adecvate; cazarea în familii-gazdă și în „unități de locuit”, precum și coabitarea cu minori înrudiți sau alți minori apropiați, ar trebui încurajate atunci când este potrivită și dorită de către minor;
 - minorilor trebuie să li se pună la dispoziție sprijinul material, asistență juridică și psihologică adecvată, din momentul în care sunt identificate ca minorii neînsoțiți;
 - dreptul la educație, la formare profesională, și la consiliere socio-educatională, precum și acces imediat la acestea; posibilitatea de a merge la școală în țara gazdă ar trebui asigurată fără întârziere; în plus, minorii neînsoțiți ar trebui, dacă este posibil, să aibă acces efectiv la cursurile de limbă, în limba țării gazdă respective, imediat după

sosirea lor pe teritoriul statului membru; statele membre ar trebui să faciliteze recunoașterea studiilor anterioare ale copiilor, pentru a le permite accesul în continuare la educație în Europa;

- dreptul la sănătate și accesul efectiv la asistență medicală de bază adecvată; statele membre ar trebui, în plus, să ofere asistență medicală și psihologică adecvată pentru minorii care au fost victime ale torturii, abuzului sexual sau ale altor forme de violență; statele membre ar trebui să fiere, de asemenea, tratament special, după caz (accesul la servicii de reabilitare), pentru minorii care au fost victimele oricărei forme de abuz, exploatare, tortură sau tratamente crude, inumane și degradante sau care au fost afectați de conflicte armate;
- accesul la informație și la utilizarea mass-media (radio, TV, internet), cu scopul de a-și satisface nevoile de comunicare;
- dreptul la odihnă și divertisment, inclusiv la joacă și la activități recreative;
- dreptul tuturor minorilor neînsoțiți de a continua să își folosească și să își dezvolte propria identitate și propriile valori, inclusiv limba maternă;
- dreptul de a-și manifesta și practica religia;

19. reamintește că toate procedurile trebuie adaptate pentru minori, ținând seama de vârsta lor, gradul de maturitate și nivelul lor de înțelegere, și trebuie să acorde atenție nevoilor copiilor, în conformitate cu orientările Consiliului Europei privind o justiție în interesul copilului, și salută activitățile Comisiei în promovarea acestor linii directoare; punctele de vedere al minorului trebuie ascultate și luate în considerare în toate etapele procedurilor, în colaborare cu persoanele calificate și instruite în acest sens, cum ar fi psihologi, asistenți sociali și mediatori culturali;

20. salută progresele care au fost făcute în legislația în materie de azil și invită statele membre să facă reformele legislative și administrative necesare pentru punerea în aplicare eficientă a acestor dispoziții; reamintește, cu toate acestea, că politicile UE în materie de azil trebuie să trateze minorii neînsoțiți în primul rând ca copii și îndeamnă statele membre, prin urmare, pe cât posibil să scutească minorii neînsoțiți de procedurile accelerate și de procedurile de la frontieră; reamintește, de asemenea, că statul membru responsabil de o cerere de azil făcută în mai mult de un stat membru de către un minor neînsoțit, cu nici un membru al lui/familiei sale prezent în mod legal pe teritoriul statelor membre, este statul în care minorul este prezent după ce a depus o cerere acolo și solicită statelor membre să respecte hotărârile Curții Europene de Justiție; subliniază că este, de asemenea, esențial, având în vedere nevoile specifice ale minorilor neînsoțiți, ca cererile lor de azil să fie tratate cu prioritate astfel încât să se adopte decizie echitabilă cât mai repede posibil; solicită statelor membre să își dezvolte sistemele de azil în vederea creării unui cadru instituțional armonizat, sensibil la situația copiilor, care să ia în considerare nevoile specifice și diferitele dificultăți ale minorilor neînsoțiți, în special ale victimelor traficului de persoane;

21. subliniază faptul că orice decizie referitoare la minorii neînsoțiți ar trebui să se bazeze pe o evaluare individuală și să respecte în mod adecvat interesul superior al copilului;
22. condamnă situațiile foarte precare în care acești minori se regăsesc în mod brusc la atingerea vârstei adulte; invită statele membre să facă schimb de bune practici și să prevadă mecanisme care să încadreze trecerea acestor minori la vârsta adultă; salută lucrările Consiliului Europei pe această temă și solicită Comisiei să includă în orientările sale strategice bunele practici privind elaborarea unor proiecte de viață individualizate, realizate pentru minor și împreună cu acesta;
23. solicită statelor membre să definească responsabilitățile fiecărui partener, în special ale autorităților naționale și locale, ale serviciilor de protecție socială, ale asistenților care lucrează cu tinerii, ale familiilor și ale reprezentanților legali, în punerea în aplicare și monitorizarea proiectelor de viață și în asigurarea coordonării acestora;
24. subliniază cu tărie faptul că obiectivul final, din momentul sosirii unui minor neînsoțit pe teritoriul european, trebuie să fie căutarea unei soluții durabile pentru acesta, respectându-se interesul superior al minorului; reamintește că această căutare a unei soluții trebuie să înceapă întotdeauna cu analizarea posibilităților de reunificare familială, în interiorul și în afara UE, cu condiția ca acest lucru să fie în interesul superior al copilului; subliniază faptul că, în principiu, minorului i se poate solicita ajutorul în găsirea membrilor familiei sale, însă cooperarea acestuia nu trebuie să fie obligatorie și esențială pentru luarea în considerare a cererii pentru protecție internațională; reamintește că, în cazurile în care există un risc la adresa vieții minorului sau a membrilor familiei sale, în special în cazul în care membrii familiei rămân în țara de origine, colectarea, procesarea și transmiterea de informații legate de aceste persoane trebuie efectuate în mod confidențial pentru a se asigura că nu pune în pericol viețile celor implicați; invită statele membre și toate autoritățile competente ale acestora să îmbunătățească cooperarea, în special prin ridicarea tuturor obstacolelor birocratice cu privire la identificarea familiilor și/sau reunificare și să împărtășească de cele mai bune practici; solicită Comisiei să monitorizeze punerea în aplicare a Directivei 2003/86/CE privind dreptul la reîntregirea familiei, în special articolul 10 alineatul (3);
25. invită Comisia să includă, în orientările sale strategice, standarde comune, bazate pe cele mai bune practici, privind condițiile care trebuie îndeplinite înainte ca un minor să poată fi returnat, într-o manieră coerentă, respectând interesul superior al copilului și având la bază Studiul comparativ privind practicile în domeniul returnării minorilor, publicat de Comisie în 2011, care a inclus o listă de verificare și un compendiu cu cele mai bune practici; reamintește ferm că nu poate fi luată nicio decizie de returnare a unui minor, dacă aceasta nu este în interesul superior al minorului sau dacă există riscuri legate de viața copilului, sănătatea sa fizică sau mentală, prosperitatea sa, securitatea sa sau drepturile sale fundamentale sau cele ale familiei sale, precum și faptul că trebuie să se evalueze integral circumstanțele individuale ale fiecărui minor (și a membrilor familiei sale în caz de reunificare familială); reamintește că o decizie de returnare poate fi luată numai după ce sa constatat că minorul va beneficia în țara de returnare de prevederi sigure, concrete și adaptate care respectă drepturile minorului și care sunt asociate cu măsurile de reintegrare în țara de returnare; îndeamnă statele membre, pentru a garanta întoarcerea în siguranță a copilului, să stabilească proceduri de cooperare și monitorizare cu țările de origine și de

tranzit și, în colaborare cu organizațiile non-guvernamentale, locale și internaționale, să asigure protecția și reintegrarea minorilor după întoarcerea lor; constată că aceste acorduri sunt un component vital al returnării; solicită Comisiei să insiste, în evaluarea Directivei 2008/115/CE, pe impactul acesteia asupra minorilor neînsoțiți, în special articolele 10, 14 alineatul (1) litera (c) și 17; solicită UE să se angajeze în vederea îmbunătățirii acțiunilor sale de răspuns, vizând eliminarea motivațiilor potențiale pentru migrație, inclusiv căsătoriile timpurii și forțate, practicile tradiționale dăunătoare, cum ar fi mutilarea genitală a femeilor, violența sexuală și la nivel mondial;

26. subliniază că integrarea minorilor neînsoțiți în țara-gază trebuie să se facă pe baza unui proiect de viață individual, elaborat pentru minor și împreună cu acesta, în spiritul respectului deplin față de caracteristicile sale etnice, religioase, culturale și lingvistice;
27. solicită statelor membre să introducă obligativitatea ca autoritățile publice să ia măsuri în privința minorilor neînsoțiți care sunt victime ale cerșitului; consideră că trebuie evitată cu orice preț exploatarea minorilor prin practica cerșitului;
28. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și parlamentelor și guvernelor statelor membre și Consiliului European.

24.4.2013

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE

destinat Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

referitor la situația minorilor neînsoțiți în UE
(2012/2263(INI))

Raportor pentru aviz: Charles Goerens

SUGESTII

Comisia pentru dezvoltare recomandă Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. subliniază importanța unei dezvoltări coerente a politicilor UE în materie de imigrație, azil și drepturile copilului – privind atât minorii din UE, cât și cei din țările terțe – ținând seama în mod corespunzător de impactul acestor politici asupra țărilor în curs de dezvoltare; reamintește obligația vizând coerența politicilor pentru dezvoltare (CPD), consacrată în Tratatul de la Lisabona;
2. reamintește că unul dintre obiectivele Planului de acțiune privind minorii neînsoțiți a fost acela ca UE și statele sale membre să se ocupe de cauzele principale ale migrației și să includă problema minorilor neînsoțiți în cooperarea pentru dezvoltare, contribuind astfel la crearea de un mediu sigur pentru dezvoltarea copiilor în țările lor de origine; subliniază necesitatea dezvoltării pe viitor a unei dimensiuni preventive a politicilor UE privind minorii neînsoțiți, printr-o concentrare mai mare asupra acțiunilor de eradicare a sărăciei, a politicilor privind sănătatea și munca, drepturile omului și democratizarea, precum și asupra reconstrucției post conflict;
3. subliniază că măsurile de combatere a traficului de ființe umane și de prevenire a imigrației ilegale prin contracararea cauzelor fundamentale reprezintă o condiție necesară a soluționării problemei minorilor neînsoțiți; consideră că măsurile de protecție a minorilor neînsoțiți trebuie să se extindă, de asemenea, la procedurile de adopție internațională;
4. reamintește necesitatea de a considera copiii ca fiind în mod special vulnerabili și subliniază că principiul „interesului superior al copilului” trebuie să prevaleze asupra oricărei alte considerații atunci când este vorba de minori neînsoțiți

5. subliniază diferențele evidente în materie de protecție la nivelul UE în ceea ce privește primirea și acordarea de asistență pentru minorii neînsoțiți; reamintește în acest context că asigurarea securității și a sănătății minorilor neînsoțiți, indiferent de durata șederii lor în UE, constituie responsabilitatea statelor membre respective; consideră că, având în vedere acest lucru, UE ar trebui să continue: (a) să asigure mai multe resurse pentru a sprijini implementarea completă a îmbunătățirilor din legislația și politicile UE recente, inclusiv prin consolidarea punerii în aplicare a actualului Plan de acțiune al UE privind minorii neînsoțiți; (b) să planifice reînnoirea eforturilor în acest domeniu printr-un plan de acțiune viitor post -2014 și (c) să introducă un cadru comun și obligatoriu de reglementare, bazat pe o definiție comună a minorilor neînsoțiți, cu reguli clare pentru a soluționa integral această problemă, în vederea corectării deficiențelor actuale și a disparităților existente între statele membre, cum ar fi cele legate de verificarea vârstei, de tutori sau de accesul la servicii, precum și a identificării și implementării unor soluții viabile;
6. reamintește că, indiferent de naționalitatea minorului sau de recunoașterea sau nerecunoașterea acesteia, statul membru în care se află minorul neînsoțit este cel care trebuie să acționeze ca un protector al acestuia și să-i acorde o protecție maximă;
7. regretă faptul că protecția copilului este în mod semnificativ și constant subfinanțată, comparativ cu alte sectoare umanitare; încurajează toate statele membre să stabilească practici optime pentru protecția drepturilor omului în cazul minorilor neînsoțiți, în special a dreptului la sănătate și educație, consacrat în Convenția ONU privind drepturile copilului;
8. solicită îmbunătățirea cooperării între țările de origine, de tranzit și de destinație în chestiuni cum ar fi găsirea familiei și returnarea monitorizată, cu condiția ca circumstanțele mediului familial al minorului să permită și să recomande acest lucru, precum și reintegrarea și identificarea unor soluții adecvate, pentru a avansa spre o abordare comună a UE și pentru a găsi soluții durabile; încurajează schimburile de informații și de bune practici, precum și instruirea specială a personalului și a autorităților de frontieră privind modalitatea de a trata cu atenție copiii și mediile traumatizante; consideră că UE trebuie să depășească planul de acțiune propus de Comisie, astfel încât drepturile fundamentale ale minorilor neînsoțiți să fie consolidate cu adevărat; subliniază, în special, necesitatea de a consolida statutul de „tutore legal” în UE și țările partenere și consideră că este extrem de importantă elaborarea unui plan de monitorizare, în cooperare cu țările de origine și cu toate țările de tranzit, pentru a asigura copilului protecția corespunzătoare după returnare, precum și reintegrarea în țara de origine;
9. subliniază că este, de asemenea, important ca Planul de acțiune să acorde atenția necesară integrării complete a minorilor neînsoțiți în țările gazdă;
10. subliniază faptul că prevenirea apariției nevoii de a migra în condiții de nesiguranță și a riscurilor aferente, precum și identificarea și găsirea familiei, evaluarea situației familiale, promovarea oportunităților de returnare și reintegrare, atunci când acest lucru corespunde interesului superior al minorului, combaterea traficului de ființe umane și consolidarea sistemelor de protecție a copiilor sunt probleme care trebuie discutate în cadrul dialogurilor periodice ale UE cu țările partenere și care trebuie să constituie o parte

integrantă a ordinii de zi a Serviciului European de Acțiune Externă și a delegațiilor Comisiei;

11. consideră că este esențială introducerea unei metode de colectare a datelor care să fie coordonată la nivelul UE, inclusiv a datelor cantitative și calitative, prin consolidarea rolului Frontex și Europol, și cu implicarea Rețelei europene pentru migrație.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	23.4.2013
Rezultatul votului final	+: 21 -: 0 0: 2
Membri titulari prezenți la votul final	Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Eva Joly, Filip Kaczmarek, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Andreas Pitsillides, Jean Roatta, Michèle Striffler, Alf Svensson, Keith Taylor, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Anna Záborská, Iva Zanicchi
Membri supleanți prezenți la votul final	Enrique Guerrero Salom, Cristian Dan Preda, Judith Sargentini, Jan Zahradil

30.5.2013

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DREPTURILE FEMEII ȘI EGALITATEA DE GEN

destinat Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

referitor la situația minorilor neînsoțiți în UE
(2012/2263(INI))

Raportoare pentru aviz: Barbara Matera

SUGESTII

Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen recomandă Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- având în vedere Convenția ONU din 1989 privind drepturile copilului,
- având în vedere Directiva 2011/95/UE privind stabilirea unor standarde referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a deveni beneficiari de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate¹,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1979 privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW),
- având în vedere Recomandarea generală nr. 19 a Comitetului ONU pentru eliminarea discriminării femeilor, adoptată în 1992,
- având în vedere Declarația Adunării Generale a Națiunilor Unite din decembrie 1993 privind eliminarea violenței împotriva femeilor, primul instrument internațional referitor la drepturile omului, care tratează exclusiv violența împotriva femeilor,
- având în vedere Decizia nr. 779/2007/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2007 de instituire, pentru perioada 2007-2013, a unui program special de prevenire și combatere a violenței împotriva copiilor, a tinerilor și a femeilor, precum și de protecție a victimelor și a grupurilor expuse riscurilor (programul Daphne III), ca parte

¹ JO L 337, 20.12.2011, p.9.

a Programului general „Drepturile fundamentale și justiția”,

- având în vedere Protocolul privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de ființe umane, în special al femeilor și copiilor, care completează Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate,
- 1. invită Comisia, statele membre, Institutul European pentru Egalitatea de Gen (EIGE) și organizațiile internaționale nonguvernamentale să depună eforturi suplimentare pentru colectarea, monitorizarea și schimbul de date corecte, defalcate pe gen, pentru a avea o imagine completă a numărului de fete neînsoțite și pentru a putea examina nevoile specifice ale acestui grup, pentru a le oferi sprijin și pentru a aplica măsuri specifice menite să soluționeze aceste probleme și să facă schimb de bune practici pentru a realiza îmbunătățiri;
- 2. invită statele membre să garanteze dreptul fetelor neînsoțite de a beneficia de o tutelă administrativă adecvată și să evite orice situație de ilegalitate, pentru a proteja drepturile copiilor; subliniază că fetele pot deveni mame și copiii lor trebuie să primească, de asemenea, un tratament adecvat și întreaga protecție juridică din partea statelor membre;
- 3. solicită statelor membre să urmeze procedurile de verificare a vârstei în ceea ce privește minorii neînsoțiti și să introducă detaliile în urma interviului acestora de către serviciile de asistență socială și să le păstreze la dosar atât timp cât acestea rămân în țara respectivă, până la reunificarea familiilor lor, dacă este posibil și dacă se dorește, sau până când ajung la maturitate;
- 4. subliniază că este de două ori mai probabil ca minorii neînsoțiti, în special fetele, să se confrunte cu probleme și dificultăți decât ceilalți minori; constată că ele sunt mult mai vulnerabile, pentru că au aceleași nevoi ca și ceilalți minori și refugiați, având experiențe similare;
- 5. reamintește diversele motive și mijloace prin care minorii neînsoțiti ajung în statele membre; reamintește recunoașterea dimensiunii de gen specifice a traficului de ființe umane, precum și faptul că fetele sunt adesea traficate pentru exploatare sexuală și abuz, exploatare în vederea comiterii de infracțiuni, exploatare economică (cum ar fi donarea forțată de organe), sclavie modernă, muncă ilegală prestată de copii, și cerșetorie prestată de copii sau pornografie infantilă, dar în primul rând pentru exploatare sexuală; invită statele membre să recunoască drepturile acestor fete la protecție și la permisele de ședere, dacă doresc să rămână în țara lor de destinație; solicită aplicarea unor măsuri de asistență și sprijin pentru minori, diferențiate în funcție de gen;
- 6. subliniază că provocarea esențială este de a depăși invizibilitatea fetelor neînsoțite; subliniază că invizibilitatea se corelează în foarte mare măsură, sporindu-le, cu excluziunea socială, cu riscul de excluziune socială și cu vulnerabilitatea acestor fete, care sunt victime ale unei discriminări triple, dată fiind situația lor de ilegalitate și faptul că sunt minore, precum și faptul că sunt fete sau femei;
- 7. subliniază importanța eforturilor de dezmembrare a rețelilor de trafic de ființe umane, mai ales a celor implicate în traficul de minori neînsoțiti și în exploatarea sexuală a minorilor, precum și crearea unui program de ajutor și asistență pentru victime;

8. invită statele membre să urmeze procedurile de supraveghere stabilite, să desemneze consilieri, de preferință femei, în cazul fetelor, pentru a oferi tuturor minorilor asistență și îndrumare în exercitarea drepturilor lor;
9. invită statele membre, asociațiile și ONG-urile să folosească programul care succede programului Daphne III pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva copiilor, a tinerilor și a femeilor; le invită să elaboreze programe specifice de eradicare a violențelor și discriminării îndreptate asupra fetelor neînsoțite;
10. subliniază că violența de gen și statutul de victimă a traficului de ființe umane pot fi elemente relevante în cererea de azil, în furnizarea de consiliere juridică gratuită și în reprezentarea în cadrul anchetelor sau al procedurilor penale;
11. invită statele membre să se asigure că serviciile pentru fete neînsoțite se întemeiază pe o evaluare personală anterioară, ce ține cont de situația diferită și starea fiecărei fete, inclusiv de aspecte precum locul de origine, strategia familiei, rețeaua și relațiile personale, traseul migrării, situația de pe piața forței de muncă, obligațiile de familie și accesul la serviciile sociale din țara de sosire; subliniază că cu ajutorul acestor specificații, statele membre și serviciile de tutelă ar trebui să poată stabili profilul fetelor în cauză și adopta politici specifice; subliniază că ar trebui întocmite profile specifice pentru fetele neînsoțite provenind din țările sub-sahariene care sunt victime ale violenței sexuale (viol, sarcină forțată, violență), fetele neînsoțite din Europa de Est, victime ale traficului de ființe umane în scopul exploatării sexuale, fetele rome, care sunt trimise la cerșit sau sunt implicate în infracțiuni minore sau acele fete care au migrat pentru a se întâlni cu rude pe care nu le cunosc;
12. invită Comisia să colecteze cele mai bune practici în materie de primire și incluziune din statele membre pentru a asigura îngrijire și asistență adecvate pentru fetele neînsoțite; invită statele membre să garanteze accesul la îngrijiri medicale corespunzătoare pentru toți copiii, fără discriminare, indiferent de statutul lor juridic sau de altă natură, și să includă servicii obligatorii de interpretare profesională și sprijin vizând medierea interculturală; subliniază faptul că ar trebui să li se pună la dispoziție în special fetelor, dar și băieților, pe cât posibil, medici de același sex, atunci când aceasta este opțiunea lor; subliniază că ar trebui să se acorde o atenție deosebită problemelor emoționale și stării de sănătate mintală a copiilor separați care solicită azil; invită statele membre să dezvolte programe specifice pe teme de sănătate și de fiziologie pentru fetele neînsoțite care sunt victime ale mutilării genitale sau ale oricărui alt tip de violență sexuală;
13. solicită statelor membre să respecte dreptul fetelor la educație și să împiedice stigmatizarea lor dublă;
14. subliniază diferențele dintre statele membre în privința condițiilor și normelor referitoare la detenția străinilor în centre și invită Comisia și statele membre să susțină respectarea drepturilor fundamentale ale omului în acest domeniu; invită statele membre să se asigure că femeile aflate în custodie publică au posibilitatea de a rămâne în celule separate de bărbați, pentru a oferi femeilor un nivel adecvat de intimitate, cu excepția cazului în care bărbații respectivi sunt membri de familie;
15. subliniază faptul că minorii neînsoțiti în UE sunt adesea tratați de către autorități mai

degrabă ca delicvenți care au încălcat legislația în domeniul imigrației, decât ca persoane cu drepturi în virtutea vârstei lor și a circumstanțelor specifice;

16. invită statele membre să asigure o supraveghere umană adecvată, prin asigurarea unui număr suficient de angajate în adăposturi, inclusiv interpreți, pentru a asigura un mediu adecvat din perspectiva genului și asistență socială, psihologică și medicală pentru fete; subliniază că personalul trebuie să beneficieze de continuu de cursuri de pregătire și de actualizări periodice cu privire la întreaga legislație referitoare la minori;
17. invită statele membre să selecteze mentori, consilieri și asistenți în funcție de gen, plecând de la premisa că minorele comunică mai bine cu personalul feminin asupra unor probleme;
18. invită statele membre să organizeze cursuri de pregătire speciale obligatorii care acordă atenție aspectelor de gen pentru personalul care primește minori neînsoțiți în adăposturi, precum și pentru interviatori, factorii de decizie și reprezentanții legali ai minorilor neînsoțiți, și să se asigure că poliția și autoritățile judiciare din statele membre participă regulat la astfel de cursuri de pregătire;
19. invită Comisia și statele membre să elaboreze și să aplice măsuri specifice pentru minorele gravide sau minorii care au copii mici, inclusiv sprijin psihologic și medical și facilități de îngrijire în timpul zilei; solicită, de asemenea, adaptarea adăposturilor la nevoile lor specifice din timpul sarcinii și, în special, după naștere;
20. invită Comisia, în cooperare cu IEEG, să propună standarde minime armonizate privind aspectele de gen, pe baza celor mai bune practici existente, ca parte a următorului său plan de acțiune dedicat minorilor neînsoțiți;
21. invită statele membre să elaboreze broșuri care includ problematica genului și a copilului în mai multe limbi, pentru a informa minorii cu privire la drepturile și obligațiile lor în calitate de solicitanți de azil, inclusiv diferitele forme de persecuție de gen care sunt recunoscute ca motive întemeiate pentru azil;
22. invită statele membre să ia în considerare acordarea de prioritate pentru cererile de azil în care există o motivație de gen, pentru a oferi protecție fetelor care provin din țările terțe, cu situații deosebit de instabile politic, în care fetele sunt discriminate și suferă de diferite forme de violență, cum ar fi căsătoriile forțate, violența sexuală și mutilarea genitală;
23. subliniază că nicio țară nu poate fi considerată „sigură” atunci când este vorba de persecuția de gen și solicită statelor membre să ia în considerare acest aspect;
24. invită Comisia să acorde o atenție deosebită situației fetelor neînsoțite care provin din țările din Africa de Nord; constată că statele membre din Europa de Sud se confruntă cu un aflus semnificativ, ca urmare a evenimentelor din Primăvara arabă și trebuie să obțină, astfel, sprijinul necesar din partea UE pentru a face față în mod corespunzător acestei situații;
25. invită Comisia să introducă, în domeniul asistenței pentru extindere, măsuri preventive pentru grupurile potențial vulnerabile, prin finanțarea unor programe de protecție pentru

copiii neînsoțiți care sunt victime, în lumina riscurilor cu care se confruntă aceștia.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	29.5.2013
Rezultatul votului final	+ : 25 - : 0 0 : 5
Membri titulari prezenți la votul final	Regina Bastos, Edit Bauer, Marije Cornelissen, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Livia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Barbara Matera, Elisabeth Morin-Chartier, Krisztina Morvai, Norica Nicolai, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Joanna Senyszyn, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Marc Tarabella, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
Membri supleanți prezenți la votul final	Roberta Angelilli, Anne Delvaux, Rosa Estaràs Ferragut, Mariya Gabriel, Nicole Kiil-Nielsen, Katarína Neveďalová, Chrysoula Paliadeli, Antigoni Papadopoulou, Angelika Werthmann
Membri supleanți (articolul 187 alineatul (2)) prezenți la votul final	Martina Anderson

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	19.6.2013
Rezultatul votului final	+: 48 -: 4 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Jan Philipp Albrecht, Edit Bauer, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Salvatore Caronna, Philip Claeys, Carlos Coelho, Ioan Enciu, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Kinga Gál, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Ágnes Hankiss, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Svetoslav Hristov Malinov, Véronique Mathieu Houillon, Anthea McIntyre, Nuno Melo, Roberta Metsola, Antigoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Jacek Protasiewicz, Carmen Romero López, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Rui Tavares, Nils Torvalds, Kyriacos Triantaphyllides, Axel Voss, Renate Weber, Josef Weidenholzer, Tatjana Ždanoka, Auke Zijlstra
Membri supleanți prezenți la votul final	Elena Oana Antonescu, Anna Maria Corazza Bildt, Dimitrios Droutsas, Monika Hohlmeier, Jan Mulder
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Jürgen Creutzmann, Jelko Kacin, Olle Ludvigsson